

РЕШЕНИЕ

№ 7319

гр. София, 10.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 62 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ЕВЕЛИНА ОГН. МАРИНОВА**

при участието на секретаря **М.А ИВ. СОКОЛОВА**
като разгледа докладваното от **ЕВЕЛИНА ОГН. МАРИНОВА** Гражданско дело № 20221110156573 по описа за 2022 година

Производството е образувано по искова молба на ..... с която срещу ..... е предявен иск с правно основание чл.410, ал.1, т.2 КЗ, вр. чл.49 ЗЗД.

Ищецът твърди, че на 28.09.2018 г. в гр. София, на ул. „Суходолски път“ с посока от гр. Банкя към кв. „Суходол“ л.а. „Опел Астра“ с рег. № ....., управляван от Е. С. С., е попаднал в необозначена и несигнализирана дупка на пътното платно, вследствие на което е бил увреден. При ищеца в качеството му на застраховател по договор за застраховка „Каско“ /полица № ...../, сключен със собственика на увредения автомобил, е била образувана щета № ..... От страна на застрахователя е била изплатена сумата от 227, 76 лв. застрахователно обезщетение и сумата от 60 лв. за репатриране на автомобила или общо сума в размер на 287, 76 лв. Счита, че с изплащане на застрахователното обезщетение е встъпил в правата на застрахования срещу ответника, който има задължението да стопанисва и поддържа процесния пътен участък – за сумата от общо 312, 76 лв. с включени ликвидационните разноски в размер на 25 лв.

Моли съда да постанови решение, с което да осъди ответника да му заплати сумата от 312, 76 лв., представляваща регресно вземане по образуваната при него щета, ведно със законна лихва от исковата молба до окончателното изплащане. Претендира разноски.

В срока по чл.131 ГПК е постъпил отговор на исковата молба от ответника ....., с който оспорва иска. Оспорва да е възникнало застрахователно правоотношение по застраховка „Каско“. Твърди, че за процесния автомобил не е имало сключена застраховка „Гражданска отговорност“ към датата на ПТП, поради което не е било налице основание за изплащане на застрахователно обезщетение. Оспорва твърдения механизъм на настъпване на щетите. Твърди, че не е приложен снимков материал. Позовава се на съпричиняване от страна на водача на автомобила. Моли съда да отхвърли предявения иск.

Съдът, като прецени доказателствата по делото и доводите на страните, съгласно разпоредбата на чл.235, ал.2 ГПК, намира следното от фактическа страна:

По делото е представена застрахователна полица за застраховка „Каско“ № ..... от 01.01.2018 г., сключена между Дирекция „Управление на собствеността и социални дейности“-МВР и ..... Видно от същата, по отношение на застрахованите МПС полицата препраща към списък, представен по делото, в който автомобилите са индивидуализирани с посочване на марка, модел и модификация. Застраховката е сключена при застрахователна сума от 86 072 312 лв. и застрахователна премия от 557 871,20 лв., изплащането на която е отделено като безспорно между страните.

По делото е представено удостоверение рег. № ..... г., изд. от МВР, Дирекция „Управление на собствеността и социални дейности“ в уверение на това, че л.а. „Опел Астра“ с рег. № ..... е ползван в структурите на МВР и е притежавал валидна застраховка „Каско“ за периода от 00:00 часа на 01.01.2018 г. до 24:00 часа на 31.12.2018 г. по силата на застрахователен договор УРИ № ..... г., сключен между Дирекция управление на собствеността“ към МВР и ..... въз основа на който е издадена застрахователна полица № ....., като автомобилът представлява един от описаните 75 броя автомобили „Опела Астра 1.6 I 16V“ на поз.222 в Раздел „Леки автомобили“ на Приложение № 1 към договора.

Представен е протокол за ПТП № 1714104 от 28.09.2018 г., съставен от служител на ОПП-СДВР, от който е видно, че на посочената дата в 13:00 часа в гр. София, ул. „Суходолски път“, на около 750 м след АС-Столична, е настъпило ПТП с участието на л.а. „Опел Астра“ с рег. № ....., собственост на СДП, управляван от Е. С. С.. Посочено е, че автомобилът се движи по ул. „Суходолски път“ от гр. Банкя и на около 750 метра след А6 попада в необезопасена и необозначена дупка на пътя, при което са му нанесени материални щети. В същия акт е изготвена схема на пътната обстановка и ПТП, в която е обозначено разположението на дупката, като са описани и констатираните видими щети по автомобила. Протоколът, за който е посочено, че е съставен след посещение на мястото от органите на „Пътна полиция“ - МВР, е подписан от водача на МПС без възражения.

С уведомление за щета от 28.09.2018 г. застрахователят е уведомен, че на 28.09.2018 г. при движение по ул. „Суходолски път“, на около 750 м след АС-Столична автомобилът е попаднал в необозначена дупка на пътното платно, при което се е получил теч на масло от картер, за което са били уведомени органите на МВР.

По образуваната при застрахователя щета № ..... г. са съставени опис-заключение по щета и доклад по щета.

Безспорно е между страните, че ищецът в качеството му на застраховател е изплатил сумата от 227, 76 лв. застрахователно обезщетение и сумата от 60 лв. за репатриране на автомобила или общо сума в размер на 287, 76 лв.

Застрахователят е отправил към ..... регресна покана, получена на 10.08.2021 г.

По делото е изслушана АТЕ, изготвена от вещото лице Й. Й., от чието заключение се установява, че на 28.09.2018 г, около 13:00 часа л.а. „Опел Астра“ с рег. № ..... се движи по ул. „Суходол“ и на около 750 метра след А6 (АМ „Европа“) преминава през необозначена и необезопасена дупка на пътното платно, в причинна връзка с което са му нанесени щети. Констатиран е теч на масло от картера. Към датата на ПТП автомобилът е бил в експлоатация от 10 години, 7 месеца и 12 дни, считано от датата на първоначална регистрация. Стойността, необходима за отстраняване на

щетите по средни пазарни цени, възлиза на сумата от 229, 68 лв. Обичайните ликвидационни разноски с между 15,00 лв. и 25,00 лв.

Пред СРС е разпитан свидетелят Е. С. С., който заявява, че си спомня да е управлявал л.а. „Опела Астра“, служебен автомобил, както и за случай, при който е попаднал в небезопасна дупка на пътя, при което е бил спукан картерът на автомобила, като свидетелят потвърждава, че подписът, положен в протокола за ПТП, представен по делото, е негов.

Въз основа на така установеното съдът намира от правна страна следното:

Съгласно чл.410, ал.1, т.2 КЗ с плащането на застрахователното обезщетение застрахователят встъпва в правата на застрахования до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне, срещу възложителя за възложената от него на трето лице работа, при или по повод на която са възникнали вреди по чл. 49 ЗЗД.

Основателността на иска се предпоставя от кумулативното наличие на следните предпоставки: валидно възникнало застрахователно правоотношение по имуществена застраховка (в т.ч. „Каско“), по силата на което застрахователят е изплатил застрахователно обезщетение, отговорност на ответника по отношение на увредения-застрахован, възникнала за него в качеството на възложител на работа при условията на чл. 49 ЗЗД, а именно: виновно противоправно деяние (действие или бездействие), осъществено от физическо лице - изпълнител на работата при или по повод извършването ѝ, в причинна връзка с което са причинени вреди в претендирания размер, и обуславящо отговорността на ответника правоотношение по възлагане на работата на прекия делинквент, които в случая са налице с оглед ангажираните по делото писмени, гласни доказателства и заключението на АТЕ.

Установи се по делото наличието на застрахователно правоотношение по имуществена застраховка „Каско“ с предмет – автомобили, ползвани в системата на МВР, описани по списък с посочване на марка и модел, сред които, съгласно представеното удостоверение рег. № ..... г., изд. от МВР, Дирекция „Управление на собствеността и социални дейности“, е и процесният л.а. „Опел Астра“ с рег. № ..... С оглед изложеното съдът намира, че по делото се установява съществуването на застрахователно правоотношение по имуществена застраховка „Каско“ за процесния автомобил, като възраженията на ответника в обратен смисъл се явяват неоснователни.

В подкрепа на твърденията си във връзка с процесното произшествие, настъпило в срока на застрахователно покритие по имуществената застраховка „Каско“, ищецът е ангажирал протокол за ПТП, уведомление за щета, които са съобразени и от вещото лице по изслушаната АТЕ. В протокола са отразени мястото, времето, участникът в ПТП, неговият механизъм, при който увреденото МПС попада в небезопасна дупка на платното за движение, както и констатираните по превозното средство вреди от произшествието.

Съгласно съдебната практика, формирана по реда на чл.290 ГПК /решение № 15 от 25.07.2014 г. по т.д. № 1506/2013 г. на ВКС, I ТО; решение № 85/28.05.2009 г. по т.д. № 768/2008 г. на ВКС, II ТО; решение № 24/10.03.2011 г. по т.д. № 444/2010 г. на ВКС, I ТО; решение № 73/22.06.2012 г. по т.д. № 423/2011 г. на ВКС, I ТО и решение № 98/25.06.2012 г. по т.д. № 750/2011 г. на ВКС, II ТО/, протоколът за ПТП, издаден от служител на МВР в кръга на правомощията му в установената форма и ред, представлява официален свидетелстващ документ. Като такъв той се ползва не само с

обвързваща формална доказателствена сила относно авторството на документа, но съгласно чл.179, ал.1 ГПК и със задължителна материална доказателствена сила, като съставлява доказателство за факта на направени пред съставителя изявления и за извършените от него и пред него действия. Съставителят удостоверява пряко възприети от него факти при огледа, относими за определяне на механизма на ПТП, като местоположението на МПС, участници в ПТП, характера и вида на нанесените щети, пътните знаци и маркировката на мястото на произшествието и други.

В случая в протокола за ПТП на предвиденото в същия място е посочено, че местопроизшествието е било посетено от съставителя, поради което същият обвързва съда относно мястото, времето, участника в процесното ПТП и нанесените на автомобила вреди.

Описаният в протокола за ПТП механизъм кореспондира напълно с представеното от ищеца уведомление за щета и се потвърждава от показанията на разпитания водач на автомобила. Свидетелят депозира показания, че си спомня за ПТП при управлението на служебен л.а. „Опела Астра“, при което се е спукал картерът на автомобила и потвърждава, че положеният в протокола за ПТП подпис е негов, като обстоятелството, че пет години след инцидента не може да посочи точния момент на настъпването му и по-големи подробности за инцидента, предвид времевата отдалеченост на събитието, не разколебава изводите на съда, че механизмът се явява установен.

Съгласно заключението на вещото лице по изслушаната АТЕ, причинените на автомобила щети от процесното ПТП съответстват на механизма на ПТП, описан от ищеца.

Съгласно чл.2, ал.2 от Наредба № Из-41 от 12.01.2009 г. за документите и реда за съставянето им при пътнотранспортни произшествия и реда за информиране между Министерството на вътрешните работи, Комисията за финансов надзор и Гаранционния фонд, органите на „Пътна полиция“ - МВР, при посещение на ПТП заснемат разположението на пътните превозни средства и причинените щети в електронен формат. По делото не са представени снимки, изготвени от органите на „Пътна полиция“ – МВР. Последното обаче не препятства установяването на механизма на произшествието, за изясняване на който ищецът е ангажирал писмени, гласни доказателства и е изслушана АТЕ.

По изложените съображения съдът счита, че ищецът е изпълнил доказателствената си тежест да установи настъпилото ПТП, неговия механизъм, както и настъпилите в резултат от него имуществени вреди.

Съгласно нормата на чл.8, ал.3 и чл.31 от Закона за пътищата (ЗП) общинските пътища са публична общинска собственост, като ремонтът и поддържането им се осъществяват от общините. В чл.2, ал.1, т.2 ЗОС вр. с § 7, ал.1, т.4 ЗМСМА, е регламентирано, че собственик на улицата е общината, като на основание чл.11, ал.1 ЗОС следва да я управлява с грижата на добрия стопанин. В чл.167, ал.1 и ал.2, т.1 ЗДвП е предвидено, че лицата, които стопанисват пътя, го поддържат в изправно състояние, сигнализират незабавно препятствията по него и ги отстраняват във възможно най - кратък срок, като службите за контрол, определени от кметовете на общините, контролират в населените места изправността и състоянието на пътната настилка, пътните съоръжения, пътната маркировка и др. С оглед на това следва да се пиреме, че на ответника е вменено задължение да стопанисва и поддържа улиците в гр. София, включително да не допуска и съответно своевременно да отстранява дупки по

тях. Ответникът изпълнява тези свои законоустановени задължения чрез своите служители или други лица, на които е възложила изпълнението на тези свои задължения и носи обективна гаранционно – обезпечителна отговорност при действия или бездействия на лицата, натоверани с извършването на възложената работа по поддръжката на улиците на територията на съответното населено място /решение № 15/25.07.2014 г. по т. д. № 1506/2013 г. на ВКС, I ТО/.

В настоящия случай се установи, че автомобилът е попаднал в несигнализирана дупка на пътното платно, собственост на ответника. Последният не е изпълнил задължението си, произтичащо от чл.31 ЗП чл.167 ЗДвП да ремонтира тази дупка, както и задължението си, регламентирано в чл.13, ал.1 ЗДвП да предупреди участниците в движението за опасности по пътя, каквато е наличието на дупка в пътното платно, като постави необходимите средства за сигнализиране. Ето защо, следва да се приеме, че с бездействието си за отстраняване дупката на пътя и сигнализиране на същата е причинил на застрахованото при ищеца лице имуществени вреди. Предвид обстоятелството, че тези вреди не са резултат от обективните, присъщи качества на вещта, а са резултат от неприсъщото качество на вещта, то отговорността на ответника следва да се ангажира на основание чл.49 ЗЗД.

По изложените съображения следва да се приеме, че е осъществен фактическият състав на неправомерното увреждане, като вредоносният резултат е причинен от виновното и противоправно поведение на служители на ответника.

В доказателствена тежест на ответника е да установи своевременно релевираното с писмения отговор възражение за съпричиняване, в който смисъл е и докладът на делото. В хода на производството същият не е ангажирал доказателства в тази насока.

Причинените на увредения автомобил щети към момента на настъпване на застрахователното събитие по средни пазарни цени възлизат на сумата от 229, 68 лв. съгласно заключението на АТЕ, като застрахователят е изплатил обезщетение в размер на 227, 76 лв.

С плащане на застрахователното обезщетение застрахователят е встъпил в правата на застрахования по отношение на ответника.

Обхватът на регресното право зависи от размера на застрахователното обезщетение, което застрахователят е платил на застрахования, както и от размера на обезщетението, което третото лице дължи на застрахования. Третото лице не може да бъде задължено да заплати на застрахователя повече, от колкото дължи на застрахования. В този смисъл регресното право е в размер, който е равен на по-малката сума между платеното застрахователно обезщетение и дължимото деликтно обезщетение.

По отношение на разносните за репатриране на автомобила съдът намира, че предвид вида на щетата – спукване на картера, причинил теч на масло, както и представените доказателства за заплащане на сумата 60 лв. – транспортни разходи, което не е и спорно между страните, се установява причинна връзка между реализираното ПТП и необходимостта от извършването на разхода, доколкото съдът приема за установено, че е било обективно невъзможно процесното МПС да бъде преместено на самоход, поради което този разход следва да бъде калкулиран към регресното вземане на ищеца.

По изложените съображения съдът приема, че са налице предпоставките за ангажиране отговорността на ответника по отношение на суброгиралия се в правата на

застрахования застраховател за сумата от 312, 76 лв. с включени ликвидационни разноси от 25 лв., установени от заключението на АТЕ, поради което искът следва да се уважи в пълния предявен размер.

По разноските:

С оглед изхода на спора в полза на ищеца следва да се присъди, на основание чл.78, ал.1 ГПК, сумата от 400 лв. разноси по делото.

Ответникът няма право на разноси по делото.

Воден от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ....., БУЛСТАТ ..... да заплати на ..... ЕИК ....., на основание чл.410, ал.1, т.2 КЗ, вр. чл.49 ЗЗД, сумата **312, 76** лв., представляваща регресно вземане по щета № ..... във връзка с ПТП, настъпило на 28.09.2018 г. в гр. София, на ул. „Суходолски път“, ведно със законната лихва от датата на исковата молба – 19.10.2022 г. до изплащане на вземането.

ОСЪЖДА ....., БУЛСТАТ ..... да заплати на ..... ЕИК ....., на основание чл.78, ал.1 ГПК, сумата от **400** лв. разноси по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Софийския градски съд в двуседмичен срок от съобщаването му чрез връчване на препис.

Съдия при Софийски районен съд: _____